

KULTURA

Nek po domu svjetlost sjaj**izložbe****ustanove****Bogišić o budućnosti Leksikografskoga zavoda****koncerti****The Cannons i Vlado Kreslin na ljetnoj turneji**

DUBROVNIK, 6. srpnja - U Umjetničkoj galeriji Dubrovnik otvorena je u petak izložba dubrovačkog umjetnika Boža Jurjevića (1963). »Nek po domu svjetlost sjaj«. Riječ je o multimedijalnoj izložbi - videoinstalacijama i dijaprojekcijama kojima autor na suvremen način obznanjuje svoj svjetonazor i osjećaj stvarnosti, vezan uz doživljaj vlastita doma, Grada, njegove svakodnevice i umjetničke tradicije. No, način na koji Jurjević prezentira svoje preokupacije daleko je od banalnih ropskih udobjenja i površnih očijukanja, s komercijalnim interesom u krajnjoj posljedici.

Posebnost Jurjevićeva nastupa očituje se i u činjenici da on svoju izložbu locira unutar već postojeće izložbe hrvatske moderne umjetnosti. »Od Bukovca do Knifera«. Između ostalih autor će prezentirati radeve »Uime oca i sina i duha svetoga«, »Uz posat« te video performance »Katarinin let«. K. R.

FENOMENI - Gdje su mlađi umjetnici?

BOJI LI SE HRVATSKA SVOJE MLADOSTI?

Koliko su mlađi slikari, kipari, arhitekti i glazbenici zastupljeni u javnom životu? / Je li hrvatsko društvo nepravedno samo prema starima? / Srednja generacija stihjski je zauzela sve galerijske prostore na uštrb mlađih

Marina Tenžera

Postoji li u Hrvatskoj neki strah od mladosti, baš kao što postoji od starosti? Jesu li i stari i mlađi podjednako gurnuti na društvene marge, štoviše, u psihičku i fizičku izolaciju, odnosno geto? Starija populacija što živi po turobnim staraćkim domovima, tim strašnim »čekaonicama smrti«, zagledana u požutjele fotografije, ili u malim stanovima s mizernom penzionjom, stisnuta s vlastitom bijesnom i siromašnom djecom, nema šanse »zimu svog života« provesti dostojanstveno, a kamoli ugodno.

Uvijek me uhvata neizmjerna tuga kada gledam stare Amerikanice i Nijemce kako putuju svijetom, zabavljaju se ili naprsto rade svoj posao i u dubokoj starosti - jer im to, naprsto, nijihova bogata, a rekla bih idaleko humanija društva omogućuju! Nisam li doživjela da mi se rugaju što

se družim s vrlo stariim osobama, kao da je biti star nešto nakaradno i opsceno, u stvari opasno? Koliko je starih ljudi na prostu zaboravljeno i odbačeno. »Djeca su mize zaboravila«, »Ležao mrtav u stanu mjesec dana«, tek su neki od karakterističnih naslova crnih kronika.

Tada sam se, međutim, sjetila da na klupama u mom naselju ne sjede samo tužni starci hraneći golubove, čekajući željno da im se netko obrati. Samo nekolicinu metara dalje, klupe su zauzeli mlađi s flašama jeftinog vina u ruci, istetovirani znakovima pobune, prepuni neke strašne agresije na školu, roditelje i svoju - nesretnu mladost! Jest, nisu me u Hrvatskoj samo zaustavljale starice koje više nemaju na kruh, već svakodnevno i omladina s onim neizbjegljivim pitanjem od koje mi se je koža: »Teta, imate koju kunu?«

S druge strane od mlađih sam čula i ovo: »Piši o nama, kako nas nema u galerijskim, muzejima, pitaj zašto se stalno 'vrte' ista imena po galerijama i kako se odabiru umjetnici za izložbe«. Deset godina nakon što završi Akademiju likovnih umjetnosti, kako kažu, ne mogu nigdje izlagati, jer je svugdje sve zauzeto, popunjeno, odavno dogovorenovo. Sve neka galerijski uhljebljena srednja generacija i »stari majstori« koji drmaju zagrebačkim likovnim životom. Stoviše, četiri nove zagrebačke galerije otvorene u posljednjoj godini dana započele su svoj »život« izložbama davno poznatih imena. Nitko da otvori vrata mladosti! Je li doista kod nas na djelu kakva »tiranija srednje generacije«.

Mislim da se pojava nepoštovanja mlađosti može vezati još uz jedan ružni fenomen. Obilazeći otvorene izložbe nikada nisam čula lijepu riječ umjetnika o svojim kolegama, (osim dvojice časnih iznimaka), već najstrašnije opaske o djelu, a potom i autoru uz široki i najčešće lažni uvod u privatni život dotočnog. Pa, mi ne kažu samo za svog kolegu da je loš slikar, već i »Crnogorčina« ili »četnik«, peder ili »rogona«, rodaci mu želete oteti nasljedstvo, kćer mu je »fufa«, a sin mu se drogira...

I sami medusobno posvadani, puni gnijeva i jala jedni na druge, pripadnici »srednje generacije« očitu su se sretno uuklju u sve galerijsko-muzejske pore Zagreba. A tko će od takvih očekivati da »propuste« i mlađe? Jest, postoje rijetki godišnji pregledi suvremene likovne scene, ali Zagrebački salon recimo svake će tri godine predstaviti slikare, a Salon mlađih svake dvije.

Uopće da ne govorimo da više ne postoje godišnji revijalni pregledi članova HDLU-a. Doduše, iz Uprave nam poručuju da je članstvo ogromno, pa se takvi pregledi više i ne mogu načiniti. Za mlađe

slikare i kipare ostaju očito tek kustosi dobra srca i rijetka izložbena mjesta putem galerije »Nova« ili »Galženica« u Velikoj Gorici. Klovićevi dvori za svaku su povalu otvorili vrata mlađim kiparima, ali što je to za grad od milijun stanovnika?

O koncertima uopće nećemo. Osim alternativne glazbene scene, jeftine estrade ili tamburaša, po klubovima nema ničega. Nije ni čudo da svi idu na Rock Otočec, jer u Zagrebu očito nije moguće okupiti redove bandove. Jarun zjapi pod terorom čevapa, kafića, poremećenih vozača, a na jarunskoj »sceni« zna se tko nastupa. A gdje su tek sva ona žudena mjesta za mlađe plesače, kazalištarce, glazbenike?

Što se mene tiče, uvijek mi na kraju ostane moja klupa s mlađima i starima s pogledom na stanove u kojima tinja bitka »srednje generacije«. I meni je sasvim dobro.

Nesvakidašnja svečanost: Zoranu Kravaru Krležinu nagradu predao je predsjednik Fonda Nikola Batušić
Foto: Vjesnik/Ratko Mavrić

KNJIŽEVNOST - Dodijeljene nagrade Fonda Miroslava Krleža

LAUREATI ZORAN KRAVAR I VELIMIR VISKOVIĆ

Društvo hrvatskih književnika / Prof. dr. Zoran Kravar nagradu je dobio za knjigu »Stih i kontekst« te za priloge u enciklopediji »Krležani« / Spomen priznanje pripalo je Velimiru Viskovici, glavnemu uredniku kulturološkoga projekta »Krležana«

ZAGREB, 6. srpnja - Titulu laureata jedne od naših najuglednijih nagrada, one koja se diči imenom Miroslava Krleža, ponio je prof. dr. Zoran Kravar za knjigu »Stih i kontekst« (Književni krug, Split, 1999.), a Spomen priznanje pripalo je zasluznomu uredniku dvostrane enciklopedije »Krležane« (Leksikografski zavod »Miroslav Krleža«, Zagreb, 1993.-1999.). Tako je oduševilo Prosudbeno povjerenstvo i nastavu: dr. Nikola Vončina (predsjednik), dr. Branimir Bošnjak, dr. Vinko Brešić, dr. Tonko Maroević i dr. Viktor Žmegač, čije je obrazloženje na svečanoj sjednici Fonda Miroslava Krleža, koja je održana u petak u Društvu hrvatskih književnika, pročitao predsjednik komisije Nikola Vončina.

»Kravarova knjiga povezuje egzaktnost pristupa i poticanost zaključka. Studioznom i specifičnom obradom, Kravar se u toj knjizi pozabavio fenomenom versifikacije u rasponu od Gundulića do Krleža, a osobitu je pažnju posvetio versolski integralnim opusima Mažuranića i Kazalića, Tresića Pavičića i piščeva golemoga djela. Enci-

Matoša...dovedeći nas do samoga praga sinteze hrvatske stihovne »politike« 19. i 20. stoljeća...Knjiga završava dvje studijama o stihu Miroslava Kleže, kojem se ključno pisi ovaj autor optovano vraća. Da su posebno ukoričeni Kravarovi brojni i produbljeni prilози u enciklopediji »Krležani«, on bi s pravom konkurirao još s jednim temeljnim sveskom, a nemaju dvojbe da je u interpretaciji Krležine poezije unio nove tonove; pouzdano formalne i sadržajne analize, autonomsu estetskog suda, valorizaciju lišenog bilo kakvih prigodnih ili ideoških predstavira i obzira.« - kaže se u obrazloženju.

U ime Fonda Miroslava Krleža akademik Nikola Batušić, predajući Spomen priznaje Velimiru Viskovici istaknuo je kako je pod njegovim vodstvom, i u suradnji brojnih suradnika, nastala enciklopedija o Krleži koja uz niz leksikografski točnih podataka nudi nekoliko ključeva i modaliteta današnjeg suvremenog čitanja, razumijevanja, a potom i tumačanja laureat Zoran Kravar.

Branka Đebić

IZLOŽBE - Više od 200 fotografija pokazuju zbivanja koja su stvorila mit o Habsburškoj monarhiji POVIJEST HABSBURGOVACA U FOTOGRAFIJI

Muzej grada Zagreba / Otvorene izložbe »Stoljeće Habsburgovaca 1848. – 1916. – Fotografije jednog imperija« i »Zagrebačka fotografija u doba Habsburgovaca«

ZAGREB, 6. srpnja - U Muzeju grada Zagreba u četvrtak na večer otvorene su dvije izložbe: »Stoljeće Habsburgovaca 1848. – 1916. – Fotografije jednog imperija« te popratna izložba »Zagrebačka fotografija u doba Habsburgovaca«.

Prva velika izložba postavljena je posredovanjem Zaklade »Braće Alinari« iz Firence i putuje kroz glavnegrade bivše Austro-Ugarske Monarhije. Izložba je do sada bila postavljena u Trstu i Budimpešti. O zakladi, koja je utemeljena u Firenci 1852., i koja ima oko tri milijuna i 500 tisuća fotografija, govorio je predsjednik Claudio De Polo.

Izložba »Stoljeće Habsburgovaca – Fotografije jednog imperija« s više od 200 fotografija prikazuje splet javnih i obiteljskih zbivanja koja su stvorila

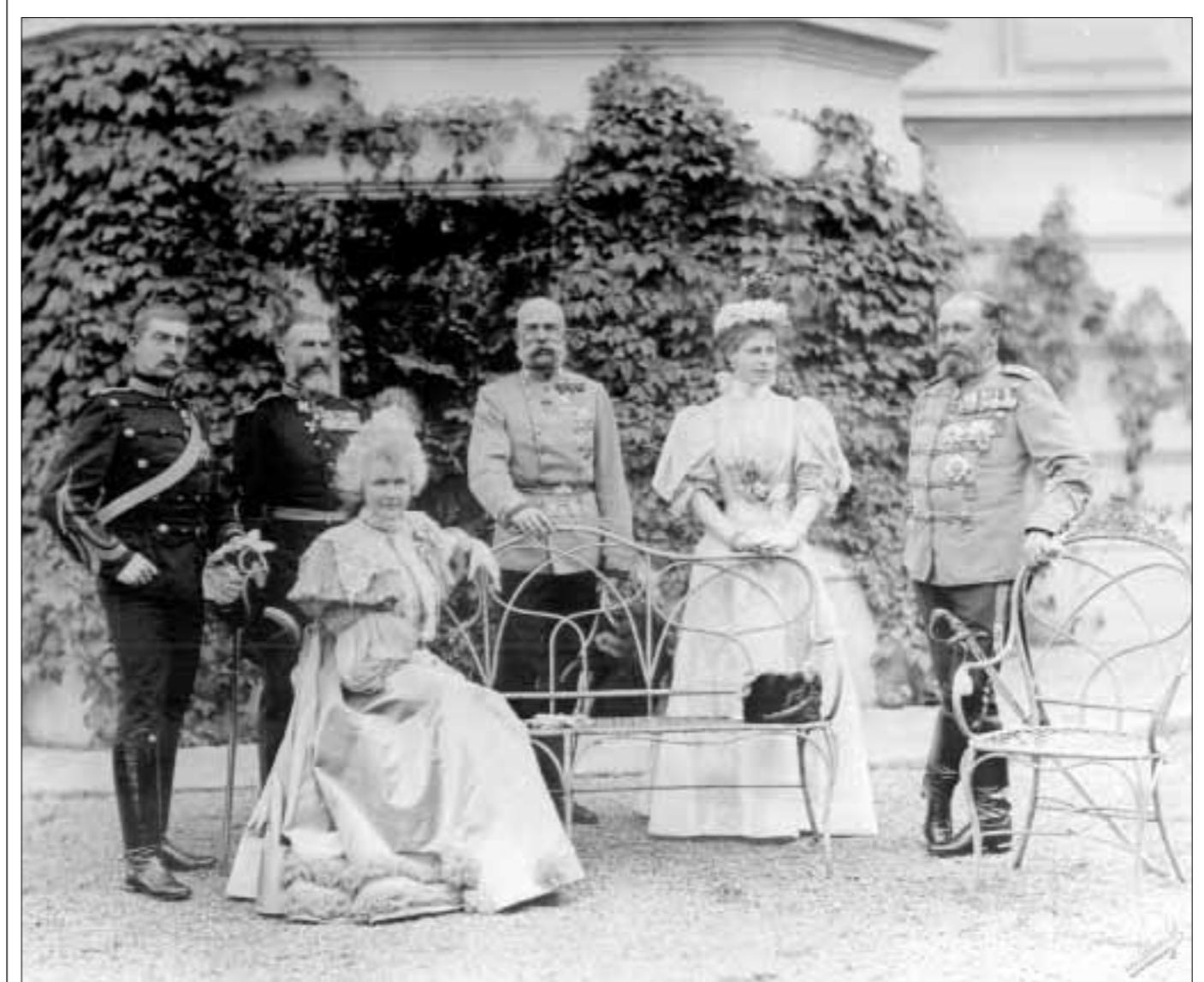
mit o Habsburškoj dinastiji. O toj dinastiji danas svjedoče mnoge knjige, kazališna djela, operete i filmovi. Nakon Zagreba izložba će biti postavljena u Beču, Pragu, Ljubljani i Krakowu.

Druga izložba »Zagrebačka fotografija u doba Habsburgovaca«, autorsko djelo muzejskog savjetnika Slavka Sterka, sadrži 480 izvornih fotografija kojima se, kako ističu priredivači, želi prikazati povijesni razvoj grada Zagreba, duh tog grada i njegovi gradani te događaji u gradu videni okom zagonetki Habsburške Monarhije. Taj se postav također može shvatiti i kao povijest zagrebačke fotografije uopće.

Upravo zahvaljujući fotografiji i fotografiji, danas možemo lakše predočiti slike osoba, ambijentata, detalja

ovjekovječenih u jednom trenutku. Take slike nam zorno svjedoče o kulturnoj, umjetničkoj, gospodarskoj, političkoj, religijskoj i ukupnoj društvenoj klimi u zadnjim desetljećima Habsburškoga carstva.

Izložbe je otvorio zagrebački gradonačelnik Milan Bandić, a nazoznima se obratio i talijanski veleposlanik u Hrvatskoj Fabio Pigliapoco. Među ostalim Bandić je naglasio da Hrvati i izvrsnim primjercima fotografije propisuju zajedničku povijest koja ih veže s bliskim europskim zemljama. U sklopu otvorenja izložbe, prigodni program su izveli članovi ansambla Kazališta »Komedija«, dok je Sandra Bagarić izvela ariju iz »Grofice Marice«. Postav se može razgledati do 5. rujna.

Goran Jovetić

Fotografija Franza Mandjaja: Car Franjo Josip I. i kralj Karlo I. prigodom posjeta Rumunjskoj, 1896.